

EMPERYALİZMİ ÖĞRENDİLER, SIRA KAPİTALİZMDE

Aydınlık Gazetesi, 8 Ocak 2018

Yıldırım Koç

İnsanların çok büyük bölümünün en önemli öğretmeni, kendi deneyimleridir. Geçmişin deneyimlerinden veya başkalarının deneyimlerinden öğrenen insan sayısı epeyce azdır. Genellikle kendimiz yaşayarak öğreniyoruz. Halkımızın büyük çoğunluğunun emperyalizmi öğrenmesi de böyle oldu.

Türkiye'nin milli demokratik devriminin, 1876 ve 1908 devrimlerinin ve Kemalist Devrim'in özü, emperyalizme karşı mücadeledir. Kurtuluş Savaşı'nın anıları unutulduğunda ve Türkiye 1946 yılından itibaren Atlantik sistemine savrulduğunda, emperyalizme karşı mücadelenin bayrağını sosyalistler yükseltti.

BEHİCE BORAN, HİKMET KIVILCIMLI VE ARKADAŞLARI

Behice Boran, Adnan Cemgil ve arkadaşlarının 1950 yılında kurdukları Türk Barışseverler Cemiyeti, emperyalist savaşa karşı mücadele etti, Türkiye'nin Kore Savaşı'na asker göndermesine karşı çıktı. Yöneticileri yargılandı ve hüküm giydi.

Halkımızın büyük çoğunluğu ise Kore Savaşı'nı destekledi. CHP'nin sesi çıkmadı.

Dr.Hikmet Kıvılcımlı 1935 yılında **Emperyalizm, Geberen Kapitalizm** kitabını yayımlamıştı. Hikmet Kıvılcımlı ve arkadaşları 1954 yılında Vatan Partisi'ni kurdu. Türkiye'nin bağımsızlığını savunan bu örgütün yöneticileri uzun süre tutuklu kaldı. Dava ancak 1961 yılında beraatle sonuçlandı.

Halkımız sessizdi.

1960'lı yıllar, özellikle ABD'nin Vietnam'a karşı çok büyük çaplı bir saldırıyı başlattığı 1965 yılından itibaren, Türkiye'de anti-emperyalist mücadelenin sosyalistler tarafından yükseltildiği dönemdi. Gerek TİP; gerek Türk Solu Dergisi etrafındaki sosyalist çevreler, emperyalizmin işbirlikçisi çevrelerin saldırılarına rağmen, geniş kitlelere emperyalizmi anlatmaya çalıştı.

1970'li yıllarda da sosyalist parti/grup/çevrelerin halkımıza emperyalizmi anlatma ve onları emperyalizme karşı mücadeleye çekme çabaları sürdü.

İNSANLAR KONUŞARAK İKNA EDİLMEZ

Onyıllar süren bu mücadele önemli bir birikim yarattıysa da, kitleleri harekete geçirmede başarılı olamadı. Halkımızın büyük bölümü, emperyalizme karşı tavrı almadı. Tam tersine, ABD ve Avrupa mallarına ve kültürüne yöneldi. Televizyonlardaki ABD dizileri ilgi çekti. Batı müziği yaygınlaştı, vb.

1960'lı yıllarda ABD üslerinin bulunduğu bölgelerin halkı Amerikan askerlerine dolarla ev kiraladı, onlara mal sattı, Amerikan askerlerinin kendi gümrüksüz mağazalarından satın alıp pazarladıkları eşyalara ve gıda ürünlerine saldırdı. Bu ürünlerin satıldığı "Amerikan pazarları" açıldı.

Kendi ülkesinde işsizken, emperyalist Almanya'ya, Fransa'ya, Belçika'ya, Hollanda'ya işçi olarak gitti. Orada horlandı, aşağılandı, en kötü işleri düşük ücretle yaptı; ancak el kapılarında Türkiye'dekine göre iyi para kazanınca, emperyalizme karşı çıkmadı.

Siz istediğiniz kadar anlatın, ağızınızla kuş tutun, büyük fedakarlıklarla "halkı uyandırmaya" çalışın, herkes bildiğini okudu.

Emperyalizmden somut zarar görmeyen insanımız, büyük tehlike kaynağı üslere tepki göstermedi; üslerden yararlanmaya çalıştı.

Bu arada kendisinin ve/veya ülkemizin çıkarlarının emperyalizmin Türkiye politikalarıyla örtüşüğünü düşünen bazı çevreler, emperyalistlerle açık veya gizli işbirliklerine gittiler. Bazı kişi ve çevreler de emperyalistlere satıldı.

Halkımız aldatıldı mı? Halkımız aptal ve cahil miydi?

Hayır. Halkımız genellikle kısa vadeli çıkarlarını ön planda tutar. “Gerçekçi”dir. Çalıda ki kekliğin peşinde koşmak yerine çantasındaki sığırcığa fittir. Beladan uzak durur. Bu nedenle, bizim on yıllardır karşı çıktığımız emperyalizmin somut zararlarını yaşayana kadar, emperyalizmin “nimetleri”nden yararlanmayı tercih etti.

Ne zaman ki, emperyalistlerin uşığı PKK’nın ve Fethullahçı casusluk ve terör örgütünün ülkemize verdiği zararları kendi gözleriyle gördü ve iç savaş tehdidini kavradı, tavrı değişti. İnsanları bizler anti-emperyalist yapmadık; emperyalizm yaptı. Bu yazdıklarım dan, yaptığımız mücadelenin gereksizliği gibi bir sonuç çıkarılmamalı. Biz anlatmayı sürdüreceğiz ve önemli bir birikim sağlayacağız; ancak kitleleri bizim anlattıklarımız değil, somut yaşam değiştirecek. “Bu halktan bir halt olmaz” gibi saçmalıklara inanmayıp, sürecin olgunlaşmasına hazırlanacağız.

Şimdi sıra kapitalizmi öğrenmede.